

Az Ima az őrangyalhoz:

Ó, Istennek őrangyala,
menj helyettem a templomba,
térdepelj le a helyemre,
figyelj nagyon a misére.
Ha jön majd a felajánlás,
engem is a paténán láss,
s ajánld fel a jó Istennek
mind, mit Neki köszönhetek!
Az átváltoztatáskor pedig
borulj le egész a földig,
s imádd Őt helyettem mélyen:
Teste s Vére van ott jelen!
Majd imádkozz enyéimért,
az engemet szeretőkért,
s azokért is szálljon szavad,
akik néha megbántanak.
Ne feledd a halottakat,
akik várják imáimat,
kérdd, hogy Jézus Vére árja
mossa lelküket tisztára.
Ha pedig az áldozás jön,
kérdd Jézust, hogy hozzám jöjjön!
S úgy töltse be a lelkemet,
hogy a temploma lehessek!
De ne csak értem fohászkodj:
minden emberért imádkozz!
Kérj számukra egészséget,
békét, áldást, üdvösséget!
S ha majd vége a misének,
hozd haza az áldást kérlek,
hogy itthon is Vele legyek,
Aki engem nagyon szeret!
Ámen.

Stuttgarti Katolikusok

Szokatlan ima az őrangyalhoz...

Akikkel csak telefonálok ezekben a napokban, azok mindegyikének a szentmise hiányzik a legjobban. A gyermekeket még csak megmosolygom, mikor mondják, hogy alig várják már az első ministrálást. A felnőttek, különösképpen az idősek és korosak hallatán azonban mindig összeszorul a torkom, mert édesanyámra gondolok, aki élete utolsó két évében nem tudott elmenni a szentmisére, és ettől nagyon szenvedett... Tudom tehát, hogy korosabb és betegebb híveim nem csak szokásból illetve kötelességérzetből szeretnének ismét eljönni a szentmisére. Még csak azért sem, mert most, ezekben a hetekben hiányzik az a közösség, amelynek tagjaival vasárnapról-vasárnapra találkoztak. A legtöbbször azért hiányzik a szentmise, mert kicsi koruktól megtanulták, hogy a **szentmise a legszentebb imádság**. Sőt, annál is több: **Krisztus Urunk kereszttáldozatának vér nélküli bemutatása!** Szentmise nélkül, Krisztus kereszttáldozata nélkül – mi keresztények – nem élhetünk! Se egészségesek, se betegek, se fiatalok, se idősek!

Ami az alábbi imát illeti, lehet, hogy első hallásra csepegően jámborkodónak, a mai nyugati ember felfogása szerint pedig kissé gyermeketegnek tűnik, viszont jó, ha tudjuk, hogy még a múlt század elején azok imádkozták nagy buzgalommal, akik betegek voltak, vagy a templomtól több órás gyalogútnyira laktak és nem tudtak mindig részt venni a vásár- illetve az ünnepnap szentmisén.

Róma pedig nem csak, hogy támogatta és terjesztette ezt az imát, de egyházi jóváhagyással, illetve részleges búcsú elnyerésének lehetőségével is jutalmazta!

Az ima az őrangyalhoz, amelyet megboldogult nagyanyámtól tanultam.

Eddig hát a különleges fohász. Szerintem, ma is mindannyian, nem csak a betegek és idősek, bátran imádkozhatnánk ezekben a közösségi szentmiséket nélkülöző nehéz időkben! Nem csak mert – mint minden ima – kétségtelenül hathatós, de mert a szentmise részeit sem felejtjük el olyan könnyen...

Ki tudja, mikor mehetünk el ismét a templomba a szentmisére – személyesen, és közösen?

Lelkipásztori szeretettel,

Imre atya

Stuttgart, 2020. március 24, Szent Gábor főangyal ünnepén.